

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közli a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és
KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szalónyl (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Gruzman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kaphatók.

Ne komédiázzanak!

Urak ott a kormánypárton! Szubven-
ciós újságírók itt és a távolban, ne komé-
diázzanak!

Nagyon jól tudjuk mi, *honnan fű a szél*. Nem Bánffy és pártja nem akarják az 1867-ki törvény XII-ik §-át lábbal tiporni, hanem azon borzalmas hideg és könyörtelen áram, mely Bécsből kelve, századok óta már annyi nemzeti jogosult reményünket elfagyasztotta: az kerekedett ismét onnan és az jelzi ismét, hogy *a mi alkotmányunk is egy értéktelen darab papír*, melyet akkor tépnek ismét szét, a mikor ott fenn biztonságban érzik magukat, külhatalomtól egyelőre nem kell rettegniök, a magyartól ez idő szerint nem félnek s a mi verejtékünk árán kovácsolt szuronyokra támaszkodva, bátran arczul üthetnek, megalázzhatnak és megronthatnak bennünket . . .

Nem is titkolják a beavatott kormánypártiak, hogy *a korona nem engedi* az önálló vámterület és bankhoz való jogunkat, szentesített törvényünket sem május elseje után, sem az év végén gyakorlatilag foganatosítani. „S az ügy is van. Már most kérjük minden becsületes, nem zsold, kenyér- és rangért a hazát és törvényt az udvarnak odaadni kész magyar hazafit: nincs-e joga, nem szent kötelessége-e a függetlenségi pártnak ily törvénytíprás ellen tiltakozni s azt minden ereje és eszközzel megakadályozni?”

Ha már bűn és gyalázat azon párt részéről, kik eddig szent és sérthetetlennek hirdették Deák Ferencz kiegyezési törvényének minden betűjét, kik ezen állítólagos „elvük“-nek köszönhetik harmincz év óta kenyérüket, vagyonyukat, állásukat, rangjukat, kik a szó teljes értelmében ezen „elvük“-ből élnek, ha már ezek részéről eléggé még nem bélyegezhető árulás a 67-ki törvény meghamisítása és lerombolása; akkor mivé kellene minősíteni az egyetlen pártot, mely még becsületes hűség, nagy önfeláldozás és számtalan keserű küzdelem árán örökösödött és védte eddigelé a nemzet elévülhetlen jogait, — most szintén ölbe tett kézzel nézné és túrné azt az istentelen reakziót, azt az absolutisztikus önkényt, melyet Bánffy most a rosszul informált korona akarataival magát mentve, ebben az országban meghonosítani készül?! . . .

És ha igaz az, hogy a korona, elfelejtve, a mult tanulságait s nem gon-

dolva a jövő eshetőségeire, csakugyan óhajtja, sőt parancsolja a 67-ki világos törvény megszegését: akkor egy becsületes magyar államférfi ahhoz nem adja magát oda eszközül, hanem minden habozás nélkül lemond állásáról, mert a *haza* érdeke több és szentebb, mint a korona akarata.

De hát egy Bánffy ezt nem teszi. Ő nem azért vásárolt össze magának egy többséget, nem azért követett el a választások alkalmával égbekiáltó törvénytelenéseket, nem azért használta föl a legtisztességtelenebb fegyvereket, hogy most ezek az urak a *haza* és *alkotmány* és nem pedig az ő egyéni s hatalmi érdekeit megvédjék . . . Jól tudta ő és tudja, hogy az ő pénzen és hatalmi eszközeivel megválasztott embereinek az érdeke, a megélhetésük feltételei mindenkoron és minden kormány érdekeivel vannak összeforrvva, hogy nekik csak az a törvény, az a becsület, amit ő parancsol. Hát ilyen gárda fedezete mellett miért ne merészelhetné ő a Deák Ferencz művét is foszlányokra tépni s Bécs kedvéért még mostani szűk alkotmányunkat is elkobozni?!

Hogy mit fog tenni ily merénylet után a függetlenségi párt, kész lesz-e a végsőig ez árulás ellen harcolni, azt még nem tudjuk, csak reméljük. De ezt az egyet már ma tudjuk: hogy alkotmányunk el van kobozva, törvényeink meg vannak szegve, s hogy ebben az országban csak addig törvény a törvény, míg az Ausztriának használ; mihelyt azonban valamelyik cikkelye Magyarország közjogi önállóságának a gyakorlati dokumentálására szolgál, *azt nem engedik végrehajtani*.

Nos, hát mintsem ilyen tetszés szerint elkobozható s kijátszható alkotmányunk legyen, inkább hozzák be a nyílt absolutizmust. Ne ámítsanak, ne csaljanak, ne komédiázzanak. Nem első eset, hogy így tesznek velünk. Majd csak kinyílik a nemzet szemé s akkor segíteni is fog magán. Minden bűn megboszulja magát már e földön is . . . és majd eljő a leszámolás órája!

A posta-távirdáról.

A kik karácsonykor és újévkor a postahivatalban megfordultak, azok szemtanúi lehetnek annak az emberfölötti munkának, melyet a posta- és távirda-hivatal tisztviselői és alkalmazottjai elvégeztek. Éjjel-

nappal dolgoztak, csakhogy kötelességeiknek s a közönség kívánalmainak megfelelhessenek. És miért? . . . Talán külön erkölcsi, vagy anyagi jutalom jár ezért az idegrontás és szervezetemészto munkáért? . . . Semmi! . . . Ez kötelességek! A mindennapi száraz kenyérért törjék össze egészségsöket, rövidítsék meg életöket!

Ezt mondja a kormány-bölcsesség, az állami gondolkodás és az állami üzlet. Igen az üzlet!

Pedig az állami üzleteknek nem az volna a rendeltetésük, hogy hasznót és minél több hasznót hajtsanak az államnak, hanem az, hogy minél jobb szolgálatot tegyenek a közönségnek. A magyar királyi államvasutaknál valamenynyire már érvényesült is ez az irány, de a *postánál* és *távirdánál* még mindig tulságosan fiskális a gazdálkodás és a közérdek fölött óriási sulya van annak, nehogy egy fokozatoeskával is kevésbé emelkedjék a kincstár haszna, amit ez az intézmény hajt.

Hiszen az eredmények is mutatják és igazolják ezt a különbséget a két állami üzem kezelésének elveiben. A vasutakba roppant tőkét, mintegy ezer millió forintot ruházott be az állam és ez a tőke csak ujabban hoz körülbelül három és fél száztólit, a postába és távirdába alig van beruházva említésre méltó tőke és az államnak mégis *évi négy millió forintot* haladó jövedelme van belőle, ami bizonyosan megfelel az összes fölszerelésekbe fektetett összegek *ötven* százalékos kamatoztatásának.

Nem mondjuk, hogy ez uzsora, végre is, ha jól megy az állami üzlet, az nagyon helyes és nagyon jogosult ennek a kihasználása egy bizonyos mértékig. Például addig a mértékig, amint a vasutaknál történik most, mikor helyre kell hozni néhány év mulasztását a beruházások folytonosságában és mikor a fölbecsült igények kielégítése végett egyszerre száz milliós fedezetet ad a törvényhozás a tudatában és helyes előismerésében annak, hogy a megnöött forgalom szükségleteivel számolni kell a közönség igényeivel, mely az állam vasutainak a közel nyolczvan millió forint évi nyers bevételt szolgáltatja a teher- és személyszállítás révén.

Szó sincs róla, hogy mintaszerűleg gondoskodnának itt is a teherszállításnak mindenkor akadálytalan lebonyolításáról, amint évről-évre mutatják e részben a

mulasztásokat az őszi waggonhiányok. Az sem áll, mintha a személyforgalomban meg volna a kívánatos kényelem és mintha az állomások megfelelően lennének kiépítve és felszerelve. Végre pedig a vasúti személyzet nincs megelégedve, mert *a terhes szolgálattal kevésbé állanak arányban a javadalmazások*. Hanem az államvasutaknál mégis csak az a törekvés, hogy ez a nagy üzem kielégítse a nagy üzemet végre is eltartó közönség igényeit s erre mutat épp ujabban a nagy beruházási hitel, melyből a megnőtt forgalomhoz képest fokozatosan kibővítik az állomási épületeket, a váró helyiségeket, a felszerelést, berendezést és a műhelyeket.

Még ennyire sem jutottunk a postánál, távirtnál, melyek pedig ugyanazon szakminisztérium hatáskörébe tartoznak. Érthetetlen és jogosulatlan az a felfogás, melyet a vezetők ezeknél az állami intézményeknél tanúsítanak; pedig ezeken az intézményeken az állam gazdagszik és a nagy hasznokat szépen besöpri a nélkül, hogy (még nagyobb haszonnak alapját vetendő) azt a gondot és figyelmet fordítaná az intézményekre, a mit a publikum magánvállalkozótól is elvárhatna és annál inkább az államtól, melynek fix üzleti haszon nélkül is kötelezettségei volnának a polgáraival szemben.

De hiába, még mindig és ezeknél az ügyeknél is ez az állami elv: hadd zúgolódjék a tisztelt közönség, mert azt úgy sem lehet kielégíteni soha. Mélységes gyökeret vert az az elv és kellemtelenül alkalmaztatik kivált a postánál. Még a nagy postánál is, melyek hivatalosan is államiak. Még ezeknél is rendszerint *alkalmatlanok, szűkek a helyiségek, kevés a személyzet*, a belső és a külső, a kézbesítő személyzet. A posta-

kezelés megjavítását vagy ki kell erőszakolni mindenütt a közigazgatási bizottságoknak, a kamaráknak és ezek kérésére a postaigazgatóknak, a kik bizonyára szintén megteszik a panaszukat és bejelentik az igényeiket hivatalból, de arra a bizonyos kemény szóra találunk, hogy: *nincs pénz*, mert persze a posta és távirtnál arra valók, hogy évi *négy millió forintot* jövedelmezzenek az államtól, a mit aztán el lehet költeni katonai czifraságokra, új puskákra és eféle fontos dolgokra.

Az persze nem fontos, hogy maguk a posta tisztviselői, kiknek munkája után ez a jövedelem előáll, emberséges fizetést kapjanak. Ezzel már nem törődik a pénzügyminiszter s valóságos csoda, hogy a postánál annyira gondos, tevékeny és becsületes a személyzet, a melyet oly nyomoruságosan fizetnek. Szégyenletes, hogy az állam olyan „üzletnél”, melyen milliókat nyer, a *szegény emberek munkájával uszorszkodik*. Mikor tehát most kimutatják, hogy a posta és távirtnál esztendőről-esztendőre fokozódó haladványokban milliókat jövedelmez, valóságosan a tisztesség és a munkabeesülés következménye, hogy az állam ezeknek az intézményeknek kezelésénél szem előtt tartsa a közönség jogos igényeit és hogy fizesse meg becsületesen azoknak a munkáját, kik a magas kincstár jövedelmező üzleteiben tisztviselők.

Gyümölcsészeti levelek.

III.

A gyümölcsstenyésztés jövedelmezősége két körülménytől függ: *a termés mennyiségétől és a termés értékétől*.

Minél többet termelünk, annál többet ad-

hatunk el; minél értékesebb, a mit termelünk, annál jobban megfizetik.

Mitől függ a termés mennyisége?

Nem egy, de több körülménytől s mind ezeket tekintetbe kell venni a termelőnek.

A termés mennyisége függ első sorban az egyes gyümölcsfajok termékenységtől, vagy terméketlenségétől. Mert jól jegyezzük meg, hogy nem minden gyümölcsfaj egyformán termékeny és a máskülönbben termékeny gyümölcsfaj is terméketlen marad, ha nem neki való talaji és éghajlati körülmények közé jut. A Garibaldi kalvilt, Téli fehér kalvilt, a Totlében tábornok-körtét bármilyen talajban, bármilyen éghajlat alatt ültetik, mindenütt terméketlenek maradnak. A Havasi firtós almát, vagy a Pónyikot, ha leültetik az Alföld forró levegőjébe és száraz talajába, nem teremnek, holott az erdélyi felföldön mindkettő bőven terem.

Válaszolunk tehát vidékünk viszonyainak megfelelő termékeny gyümölcsfajokat. A gyümölcsözom mennyisége a legelső szempont a fajnak megválasztásában.

De a gyümölcsözom mennyisége nem csupán a faj termékenységtől függ, hanem más mellékkörülményektől is. Pl. a violaszínű királyszilva rendes körülmények között bőven rakva van finom gyümölcsessel. Ámde annyira kényes a legkisebb fagyra és virágzaskor az esős időre, hogy megköszönhetjük, ha minden negyedik esztendőben egyszer bőven terem. Gazdag ember tenyésztheti ezt a finom ízű szilvát, de a ki eladás végett, gazdasági célból ülteti a fát, az csak ragaszkodjék az Althán Rinlóhoz, Biondeck korai szilvájához és más edzett, bőtermő fajokhoz. Egyes fajok gazdagon teremnek, de a termés rendszeren leférgesedik a fájáról, mint pl. a Téli arany pármén az Alföldön. Van számtalan olyan faj, mely bőven terem, de beteges fája hamar rákot kap; vagy a kemény telek hidegét nem állja, mint a Welteni Janzen-alma és számtalan körtefaj. Sok gyümölcs van olyan, hogy az erősebb szelek érés előtt leverik a fájáról, pl. a Villásy magoncza és Totlében tábornok-körtéket. Más fajok fáiról a legerősebb szél sem kép s lekobozni a gyümölcsöt, pl. a Bosk kobakjáról. A fa nagysága és egész-

A „SZABADSÁG” TÁRCZAJA.

Az árva.

— A „Szabadság” eredeti tárczaja. —

Decemberi hideg est van, oly hideg, hogy még a föld is beburkolta magát hóköpenyegébe. A fák levelei eltűntek s helyettük a zuzmara lett az ékesség, a mely a felhők tömkelegéből kiszabaduló hold fénye által gyémántként szórja az apró szikrákat.

Megtörök a fény a hólepel pikkelyein is és úgy tűnik fel a föld, mintha nyáron a Szent-János bogárkák milliárdja lepte volna el. Csend van a faluban. Még a bagoly repülését is meghaliami, a mely odaszállt az alacsony kis házikóra, a hol még világosság volt, s a hol addig, míg mások édes álomba merültek a munka fáradalma után, itt ébren volt mindenki még daczára, hogy a toronyóra éppen az éjfélt hirdette.

Nem a vigság, nem a mulatozás tartotta ébren a kis ház lakóit, hanem a küzdelem, a melyet az élet a halállal vívott. Alig ütötte el az óra a tizenkettőt, midőn egy kis hat évesnek látszó szőke lányka egy üvegcsét tartva kezében nyitott be a gyéren megvilágított szobába, a hol édes anyja halálos betegen feküdt az egyik sarokban levő szegényes ágyon. Az ágy mellett egy barna, úgy 40 évesnek látszó borzas-hajú, zavaros-

tekintetű férfi a hitves, az apa állott. „Elhottad? Hiszen már késő. Nem kell neki már orvosság! Meggyógyult már ő a nélkül is. Ott van már lelke fent a magasban, s ez a porhüvely csak egy pár óráig tartó emlék itt közöttünk!” Csakugyan a nő már megvolt halva. Elköltözött egy jobb hazába, mert földi élete az alkoholt imádó férj oldala mellett szenvedés volt csak. Ő e földön még életében szenvedte el a tisztító hely kinjait, s midőn lelke elhagyta a megtört testet, egyenesen felszállt oda, abba az édenkertbe, a mit mi mennyországnak nevezünk!

A kis leány búsan nézett anyja tetemére, sirásra fakadt és szolított anyját, hogy kelljen fel, ne haljon meg, ne hagyja őt el árván! Míg az apa, a szerető hitves, jót huzva a pálinkás üvegből, hangos nevetésben tört ki, hogy neki már ma-holnap szét kell nézni egy újabb feleség után! . . .

Eltemették a szegény asszonyt, árván maradt a kis leány. Nem volt egészen árván ugyan, mert volt még apja, de az az apa jobb lett volna, ha nincs az élők között, mert egy cseppet sem gondolt gyermekére.

Ha a jószívű emberek megsajnálják és enni adtak neki, úgy táplálkozott; ha pedig ruházata teljesen rongyokban lógott le róla, úgy a szomszédok tiszta könyörületességből adtak rá valami ócskát, tisztába tették, nehogy a piszok erőt vegyen a gyermek gyengeségén.

Az apa pedig mulatott, ledér nők társágában verte el keresményét, a helyett, hogy egyetlen gyermekét kenyérrel, ruhával látta volna el.

A leány nőtt-nőtt, gondviselője nem volt és tisztán az emberek jószívősége mentette meg az éhenhalástól, midőn az apa megbetegedett és huzamosabb ideig őrizte az ágyat, de nem otthon, a hol gyermekével lehetett volna, hanem idegen helyen, idegen kéz által ápolva.

Ekkor, midőn a halál jéghideg lehelletét már az arczán érezte, midőn a még épen maradt jószág a fásultság felett az elromlott szívből győztesen került ki; felkerestette, magához hívatta leányát, a ki rongyokba burkolva, félve jelent meg előtte.

„Etelka, leányom! én nemsokára meghalok. Alig ver már üterem, erőm lassanként elhagy. Már a beszéd is nehezemre esik. Csak arra kérlek gyermekem, hogy légy olyan, mint anyád volt, mert hiszen ő csakugyan angyal volt, de én nem becsültem meg őt és méltatlan voltam hozzá; csak most érzem értékét, csak most tudom nagyságát az ő lelkének, az ő jószágának. Én nem találkozom már vele, mert ő ott van, a hol a jók vannak, az ő lelke felszállott, de az enyém nem fog oda menni, mert nem érdemelem meg.

Légy szorgalmas leányom, igyekezz dolgozni! Imádkozz érettem Istenhez, mert én

séges volta szintén tekintetbe veendő. Legyen az, ha lehet nagyranövő és egészséges, mint a Batul, vagy a Nemes Sávári almák, melyek edzettség tekintetében majdnem a vad almafákkal versenyeznek. *Nagy tévedés volna azt hinni, hogy az igazán nemes fajoknak a fája edzett, egészséges nem lehet.* Tanu rá éppen az előbb említett Nemes Sávári alma és Batul. Ellenben a meglehetősen harmadrendű Mosolygónak a fája igen gyakran rákosodik s ugyanazt mondhatjuk a kék Muskotályról is.

Vannak fajok, melyeknek fája nem nő nagyra, de edzett, termékeny, pl. a Zephirin, Gregoire körte és a Tournay-i arany-alma. Igénytelen kinézésű gyümölcsök ezek, melyekből izelés előtt senki sem olvasná ki a határtalan finomságot. *Ezek az Alföldön még a közönséges homokban is bőven teremnek* és bátran lehetne őket nagyban is termelni, de csak kertekben. Az ilyen gyenge növésű fákat közelebb lehet és kell is ültetni egymáshoz.

Az itt elősorolt alapelvek egytől-egyig figyelembe veendő a fajmegválasztásban. Hogy a gyümölcsfa mely talajt és gondozást kíván, arra fölösleges szót vesztegetni.

Lássuk már most, hogy mitől függ a termésnek az értéke.

Valamint a termékenység több körülménytől függ, ugy a gyümölcs értékére is számtalan körülmény van befolyással.

Először is a gyümölcs érése. A mely gyümölcs olyankor érik, mikor bővében vagyunk a gyümölcsnek, annak nem nagy a gazdasági értéke, főképp, ha hamar túlérik, mint pl. a nyári és őszi almák, meg az őszi körték. Ezeken bizonyos záros határidőn túl kell adnunk s minthogy nyáron és őszkor bővében vagyunk mindenféle gyümölcsnek, azért olcsón is kell rajtuk tudni. A nemes és szép Erdei vajkörtét néha potom áron kell elvesztegetni, éppen, mert bővében vagyunk a gyümölcsnek.

Legyen a gyümölcs a mennyire lehet finom ízű. Hozzá szép alakú és tetszetős színű. Nézzük csak a gyönyörű alakú és színezetű Arany-pármént vagy a Batult. Kinek volna kedve minden jósága mellett is a magyar rozmarin-almára, mikor az előbb említett két

alma szépségét megkaphatja? Hiába! a szépség és poézis még a gyümölcsnél sem közönyös dolog.

Ez azonban nem azt teszi, hogy az igénytelen, de finom gyümölcsöket házi használatra ne termeljük. A nevét meg nem érdemlő Szép Juliának mindég előnyt adnék akár az Angoulêmei hercegnő fölött is, ha nem nagyban való termelésről, de házi fogyasztásról volna szó.

Nagy előnye egy fajnak, ha egyforma nagyságu s hozzá közép nagyságu gyümölcsöket terem. A szürke francia Renett gyümölcsei olyan egyformák, mintha összevalogatták volna.

Jó, ha az alma az ütődés helyén taplósozik és nem kezd rothadni. A Gyógyi almát leverik, lerázzák és még sincs eset rá, hogy elrothadjon az ütés miatt. Bő termések alkalmával ez is tekintetbe jön, mert hiába, ilyenkor alig lehet összegyűjteni a sok istenáldást s a kézzel való szedés mégis csak hosszadalmas.

FARSANG.

Sylvester-esti mulatságok.

Városunk közönsége vidáman bucsuzott el az 1897-ik évtől s hangos zeneszóval köszöntötte az 1898-ik évet. Csaknem az egész város főnvrasztott az itt-ott tartott mulatságokon, melyek Sylvester estéjén zajlottak. A sok mulatság közül ez alkalommal csak kettőről emlékezünk meg, melyek nem rögtönzött, hanem rendezett mulatságok voltak. Egyik a tiszti estély, a másik a dal- és önképzőkör (vasuti dalkör) dalestélye.

Tiszti estély.

A miskolci helyörség tisztikarának Sylvester-estélye, mely a „Korona-szálloda“ dísztermében zajlott le, fényesen sikerült. A tisztikar csaknem teljes számban megjelent. Megjelentek a helybeli notabilitások is. Ott láttuk báró Vay Elemér főispánt, dr. Tarnay Gyula alispánt, Soltész Nagy Kálmán kir. tan., polgármestert, Sztankóczy

máv. felügyelőt, Szepessy Béla megyei ár. elnököt.

A tombolajáték 10 óra után kezdődött. A sorsjegyeket a tiszt urak árusították, persze a kedves és bájos hölgyek segítségével egyetemben. A tombolajáték igen kedélyesen és vidáman folyt le. Pontban éjfélkor, a mikor a tűzoltó őrtorony órája 12-öt ütött, a tündéres fényben uszó terem hirtelen elsötétült, a katonazenekar mélabus hangjai mellett eltemették az ó-évet; ezután ismét kigyulladtak a csillárok sokaságának fénysugárai, a teremben lelkes éljenzés hangzott fel s a zene háromszoros tussal jelezte az 1898. év derengő hajnalát. A distingvált társaság tagjai gratulálták egymást — boldog újévet kívánván egymásnak. Az újév beköszöntésének eme pillanatában felállott Traun ezredes s általános figyelem között szép és lelkes beszédet tartott. Ezután táncz volt. A jelen volt hölgyek névsora a következő:

Leányok: Soltész Nagy Elza, Szepessy Ilonka és nővére Szepessy Aranka, Martonffy nővérek, Klár Vilma, Ambrózy Ilona, Pflieger Janka, Gartner Georgina és Margit, Sztankóczy Olga, Ixel Berta, Berkovetz k.-a., Szűcs Etelka és Mariska (Halmaj), Engel Illa (Rimaszombat), Pasku Irén (Budapest), Fischer Aranka (Budapest), Kiszely Erzsike, Katscher k. a., Kállay k.-a., Knoblauch k.-a., Lehóczky k.-a., Steiner Olga, Truskovszky nővérek, Michnay Katinka.

Asszonyok: Traun Jakabné, Tschofen örnagyné, özv. Vay Lajosné, Soltész Nagy Bertalanné, Soltész Nagy Kálmánné, Szepessy Andrásné, Szepessy Béláné, Szepessy Péterné, dr. Gencsi Samuné, Zelbr örnagyné, Lázár Miksáné, Martonffy Béláné, Miskolczi Pálné, Ambrózyrné urnó, dr. Glancz Gyuláné (Szikszó), Ferenczi Bernátné, dr. Vajda Adolfné, Schultheisz örnagyné, Legáthné, Karikás Gyuláné, Gartner Fülöpné, Kállay Manóné, Schrecker S.-né, Balog Józsefné, Ungár Gyuláné (Kassa), Pichler és Kouba ezredorvosné, dr. Singer Henrikné, Richter Mátyásné, dr. Szántó Bertalanné, Komáromy Gyuláné, Edelény Árpádné, Schultzné-Nagy Ilonka, Trautnerné, Sztankóczyrné, Berkovetz Józsefné, Riedl főhadnagyné, Hammerschmiedt kapitányné, Kobelrauschné, Herczeg Sándorné

nem imádkoztam soha. Bizzal a jó Istenben, ő megsegít! . . .“

„Bocsáss meg nekem! Megbocsátod, a mit elkövettem ellened? Itt vagy! Látlak! Érzem kezéd melegét, oh, milyen jól esik ez nekem! Megbocsátottál! Igen?! Köszönöm!“

Alig mondta el az utolsó szót, egy jalkiáltással kiadta lelkét, megszűnt élni . . .

A kis Etelka egyedül apátlan, anyátlan állt a nagy világban, s hogy éhen ne haljon s mert míg munkára gyönge volt, a kolduláshoz, a kegyelem-kenyérhez kellett folyamodnia . . .

* * *

A tavasz éppen most köszöntött be, s hozzáfogott a tél rombolásait kijavítgatni. Langyos melegével kicsalta a földből a növények ezreit. Áldólag hintette szét sugarát a nap. Elmúlt a téli kép, virágozni kezdetek a fák. A tavasz melege nemcsak a természetre, hanem az emberekre is hatással van.

Elolvad a szív jégkérge is a szeretet melegétől s hozzáfog ő is jót tenni, az elmulasztottakat helyrehozni.

. . . Kékhalom községében a lelkész lak egy kis szobájában a múlt időkről beszélgetve, ül két alak az ablakon behatólag hold által megvilágítva. Elmerengenek a múltba, tanakodnak a jelenről és terveket szőnek a jövőre.

Az egyik a lelkész volt, ki már a hatva-

nadik évet jóval túlhaladta; a másik pedig nővére volt, egy özvegy ezredesné, a ki — mióta férje jobb létre szenderült — batyja mellett eldegél, megosztva vele a háztartás gondjait. A mint így kettecskén beszélgetnek, a nővér panaszkodik bátyjának gyöngeége s gyakori betegeskedése miatt, meg aztán a miatt is, hogy ilyenkor nincs senkije, a kiből megbizhatna a háztartás gondjaiban, s a ki őt szeretettel apolná.

Nagyon szeretné, ha egy kis árva leányt felfogadnának, a kit ő felnevelne, beszoktatna mindenbe s így ő magát mégis megkímélné, meg aztán mégis volna neki valakije, a ki őt ápolgatná.

Az öreg lelkész belátva, hogy nővérenek csakugyan szüksége van egy ilyen segít ségre, elhatározta, hogy keresnek valahol majd egy szegény árva, a ki bennök szüleit ismét feltalálja! . . .

Nem sokáig kellett várniok, mert egy ismerősük szándékukról értesülve, hozott nekik egy szőke kis árva, a kinek nem volt senkije sem a földön és nagyon meglátszott rajta a gondviselés hiánya.

Elfogadták a kis lánykát és kezdettől fogva szeretettel halmozták el. Megbiztak benne s a kis leány, ki már 9-ik életévében volt, igyekezett is haláját kimutatni nevelő szülei-vel szemben. Ápolta odaadással a beteg nőt, gyermeki szeretettel csüngött jöltevoin, nem ismerve fáradságot, éjjelt nappallá téve igye-

kezett a bizalmat és szeretetet kiérdemelni a kis árva leány a szőke Etelka!

A gyermek nőtt — nőtt és már hajadonna, eladó leánygya fejlődött.

Ünnepi színt öltött a lelkész lak. Boldogságtól sugárzik az arca a járó-kelőknek. Örömlükben szinte szótlanokká válnak a vendégek az ebédlő asztalánál, csak néha a haz asszonya, a lelkész nővére, az a tisztes matróna törőletti szeméből a könnyeket. Örömkönnyek azok, mert isten megengedte neki, hogy az a kis növény, a mely burján közt látta meg a napvilágot, az ő gondos ápolása által egy szép rózsává fejlődött.

De az örömkönnyek a szomorúság könnyei lettek azon gondolat hatása alatt, hogy azt, akit ő gyermekeként szeret s a ki neki egészen a szívéhez nőtt, most elviszik tőle messze, messze, s hogy ő a válás fájdalomait nem éli túl!

Együtt van a nasznép indulófélben a templomba. Az új pár letérdel s áldását adja a szülő gyermekeire. Áldást nyernek az Istentől is frigyükre. S az alatt, a mint az öreg lelkész az ég felé emelt tekintettel Istenhez imádkozott az új pár boldogságáért; mint néma szemlélő, egy fohászt emeltem én is istenemhez, hogy árasztza el áldásával azt a két testvér-lelket, a kikben a gondviselés oly szép módon nyilvánult meg!

L. B.

Kozma Zoltáné (Csobánka), Kiss Albertné, Schwarcz főhadnagyné, Giessi hadnagyné, Szűcs Józsefné (Halmai), Michnay Bertalané (Szikszó), Kiszelyné, Edinburg főhadnagyné, Knoblauch Richárdné, Pfliegler Józsefné.

A dalkör Sylvester-estéje.

Vidám kedély és élénkség jellemezte a miskolczi cal- és önképzőkör Sylvester-esti dalestélyét. A tiszai pályaudvaron lévő műhelyi éttermet ez alkalomra remekül feldíszítették, mely este 8 órakor már zsúfolásig megtelt élvezni és mulatni vágyó közönséggel. Az estély műsorát a dalkör éneke kezdte meg, mely *Ruttkay* Menyhért karnagy vezetésével Huber Károly „Olyan a te dalod” kezdetű műdalát adta elő. Ezután *Eberhardt* Mariska urnő lépett az emelvényre, a ki ifj. *Kruppa* János czimbalom-kíséréte mellett magyar népdalokat énekelt szépen és mély érzéssel. Majd *Deuts* András egyleti tag Gabányi „Tót táncmester” monológját adta elő sok eredetiséggel és ügyességgel. Utána *Handlovics* János „Bajos Jeremiás” tréfás élményeit mondta el jóízű humorral. A „Jammó-négyes”-sel *Bedécs* Lajos, *Csasznék* Ferencz, *Kollár* János és *Petrik* József, most is nagy hatást értek el. Ezután ismét *Eberhardt* Mariska urnő lépett a pódiumra és Kiss József „Simon Judit” című költeményét szavalta el, nagy hatást keltve a közönség között. A komoly költemény előadása után kacagató jelenet következett. *Bedécs* Lajos a dalkör ezermestere szólaltatta meg markában a százhetven éves öreg asszonyt. A ki csak most hallotta először, az csak úgy dült a kacagástól. Végül még a dalkör énekelt egy hazafias darabot, azután kezdetét vette a táncz. Az első négyest 48 pár tánczolta. A mulató közönség a legjobb hangulatban üdvözölte az új év első reggelét.

Műkedvelői előadás.

A miskolczi kereskedők és kereskedő ifjak egylete folyó hó 2-án a létesítendő kereskedelmi kórház javára tombolával egybekötött műkedvelői előadást rendezett, mely erkölcsi és anyagi tekintetben felülmulta úgy a rendezőség, mint a közönség várakozását.

Visszatekintve az egyletnek pár évvel ezelőtt rendezett estéjeire, melyeken nagyon észrevehetőek voltak a kezdet nehézségei, őszintén gratulálhatunk az ügyes és tapintatos rendezőségnek és különösen az egylet buzgó elnökének, *Lang* Sámuel úrnak, kik már hetek óta fáradságot és áldozatot nem kimélve, igyekeztek a jelenlévőknek egy igazán kellemes estét szerezni.

Az előadás maga úgyszólván semmi kívánni valót sem hagyott hátra s a szereplők mindannyian derekasan oldották meg feladatukat. Egyik-másiknál alig lehetett megkülönböztetni, hogy műkedvelőkkel és nem képzett színészekkel állunk szemben, melyért első sorban *Mezei* Kálmán, szintársulatunk jeles tagját illeti az érdem, ki a legnagyobb tevékenységet fejtette ki a tagok betanítása körül.

Szép számú közönség jelenlétében pontban 8 órakor vette kezdetét az előad s Gabányi „Mézes hetek után” című kedves dialogjával, előadva: *Östreich* Ödön úr, mint férj és *Spiró* Hermina úrhölgy, mint feleség által.

Sikerült előadásukat a közönség zajos tapsviharral és kihívással jutalmazta.

Ezt követte: Almási „A miniszterelnök bálja” című egy felvonásos vigjátéka, melyben a dicsőség koszorúja *Spiró* Sándorné urnőt illeti, ki mint Kovács, városi tanácsnok neje, kedves szerepével valóban bravourt aratott. Ügyes, fesztelen játékával, kifogástalan alakításával a közönség alig tudott betelni s hatalmas tapsvihár között 5 ízben kellett a közönség előtt megjelennie.

Méltó partnere volt *Gerő* Sándor úr Kovács városi tanácsnok szerepében. Kedves jelen-

ség volt *Spiró* Ilona úrhölgy — mint Eliz leányuk, kit szép játékaért a közönség szintén tapsviharral jutalmazott.

Kitűntek még egyes játékokkal *Radó* Arthur úr, mint Tollagi hírlapíró s *Fényes* Jenő úr, ki mint házmester, komikus alakításával a közönséget több ízben megnevette. *Fischer* Ferencz úr inas, továbbá *Molnár* Miksa és *Gondos* Soma urak hordár szerepükben szintén hozzájárultak az est sikeréhez.

Az előadás után tombola következett, melyen 100 tárgynál többet osztottak ki a nyertesek között, kik közül többen igen szép és értékes tárgyakat vittek magukkal.

A kellemes est oly jó kedvre hangolta a jelenvoltakat, hogy a tapintatos rendezőség programmon kívül hirtelen tánczot rögtönzött, mely világos virradatkor ért véget.

Az elért szép siker méltó jutalma az egyletnek, mely ismét szaporította egygyel fényes estéjeit.

(Darú.)

H I R E K.

— **Ujévi üdvözetek.** Uj év első napján a szokásos tisztelgések városunk hivatalos köreiből most is végbementek. A hivatalfőnököket szívélyes hangon üdvözölték az alantás közegek. Testületileg tisztelgtek *Kun* Bertalan és *Zelenka* Pál püspököknél, *Blazsejovszky* Ferencz apátplebánosnál, báró *Vay* Elemér főispánnál, dr. *Tarnay* Gyula alispánnál, *Soltész* Nagy Kálmán polgármesternél, *Ortway* Miksa törvényszéki elnöknel, *Görgey* László üzletvezetőnél, *Hirsch* Károly pénzügyigazgatónál, *Déván* Ottó kir. ügyésznél, *Szepessy* Béla árvászéki elnöknel, *Lukács* Béla városi főka, itáunál, *Radó* István kamarai elnöknel, *Karla* Bertalan ipartestületi elnöknel és az egyletek és pénzintézetek elnökeivel.

— **A miskolczi ref. egyháznak** december hó 28-án tartott presbytériális gyűlésén bejelentetett annak a fejedelmi alapítványnak átvétele, a melyet néhai *Debreczeny* Dániel és neje hagytak hátra. Az egyház birtokába jutott emeletes ház jövedelme ez idő szerint 6235 forint, a melyből az első két évben az avasi templomba orgona állítandó, a többi évek jövedelme pedig 1/3-ban a lelkészek, 1/3-ban az énekezők s tanítók fizetésének pótlására, 1/3-ban pedig az egyházi épületek fenntartására fog szolgálni. A Debreczeny-párnak, valamint a szintén nagy alapítványt tett *Bató*-párnak is az arczképét le fogja festetni az egyház-tanács, a mely mélyen át van hatva attól a tudattól, hogy mindkét pár emléke iránt nagy hálára van kötelezve.

— **Az ügyvédi kamara köréből.** A miskolczi ügyvédi kamara közönségre teszi, miszerint *Szeremley* Lajos miskolczi ügyvéd elhalálása folytán az ügyvédek lajstromából kitorúlított s ügyvédi iratai és értékei őrzésére s a halaszthatatlan teendők ellátására gondnokul dr. *Molnár* Gyula miskolczi ügyvéd rendeltetett ki.

— **Iparhatósági megbizottak.** Miskolc városát, illetőleg az iparhatósági megbizottak választására vonatkozólag *Soltész* Nagy Kálmán polgármester az alább következő hirdetményt bocsátotta ki: *Hirdetmény.* Az 1884. XVII. t.-cz. 169. §-a értelmében választandó iparhatósági megbizottak a 172. § és a volt földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministériumnak 40452/884. sz. rendelete folytán azon iparosok és kereskedők közül választandók, a kik a múlt 1897. évben legalább 15 frt III-ad osztályu kereseti adót fizettek. Az ekként jogosítottak névsora ellen a közszemle tartama alatt észrevétel nem emelhetvén, az, megállapítottak jelentetik ki, miért is ez alkalommal értesítettnek Miskolc város kereskedői és iparosai, hogy az iparhatósági megbizottak választására határidőül 1898. évi január 6-nak délelőtti 9 órája Miskolc város közházánál a főjegyzői hivatalos helyiségbe kitétetik. E választáson, melyen Miskolc város

iparhatósága és miskolczi járás, mint iparhatósági székhely területére 20—20 iparhatósági megbizott lesz választva, a választásra jogosítva van minden iparos és kereskedő, a megválaszthatásra azonban csak az jogosított, a kinek neve az összeírási lajstromban benfoglaltatik. Ezen választáshoz a miskolczi kereskedők és iparosok ezennel meghívotnak. Miskolc, 1897. decz. 28-án. A városi tanács mint elsőfoku iparhatóság. *Soltész* polgármester.

— **Miskolc város gazdag emberei.** A legtöbb adót fizetők névsorát a városi közgyűlés közhírré tenni határozta s azt lapunknak is megküldték. Az irigylet emberek névsora a köve kezű:

	Megáll. évi adóössz.
Xifkovich Emil	4649.08
Magyar államvasut	3250.38
Lichtenstein József	2810.50
Horváth Lajos	2342.30
Feuerstein Márkus	2346.86
Kun Kálmán	2235.72
Váncza Mihály	2068.32
Silbiger Ármin	2059.89
Dr. Szabó Gyula	1972.02
Takarékpénztár	1780.60
Görög egyház	1775.35
Dick Mór	1739.86
Rott E. M.	1718.02
Mikuleczky István	1690.38
Soltész Nagy Albert	1497.16
Dr. Csáthy Szabó István	1443.70
Szeremley Lajos	1325.52
Radvány István	1077.02
Seper István	1066.50
Strausz Dávid	1055.99
Ujhelyi Miklós	1041.68
Harangi Menyhért	1032.26
Dr. Markó László	997.10
Hitelintézet	894.34
Dr. Horváth Bertalan	882.34
Grünfeld Sándor	868.75
Losonczy István	863.06
Dr. Juhász Pál	852.54
Kun Jánosné, Lengyel Lujza	841.41
Dr. Gencsi Soma	839.08
Bartányi Gyula	836.68
Reidinger Béla	822.48
Forster Rezső	806.62
Dr. Glósz Károly	804.98
Hercz Jenő	799.36
Czeizler Adolf	797.25
Mádai János	796.68
özv. Kubacska Istvánné	775.33
Fürész Ferencz	766.52
Csontó Lajos	751.80
Miskolczi Takarékegyület	702.30
Grünfeld Ödön	694.46
Lázár Miksa	670.25
Steinfeld Zsigmond	658.30
Rosenthal Vilmos	643.70
Máhr Pál	630.20
Dr. Sugár Gyula	626.80
Miskolczi Színház	607.—
Máhr Károlyné	603.64
Koós Soma	592.40
Kubacska István	591.64
Rácz György	570.—
Sassy Szabó István	566.32
özv. Rácz Józsefné	559.30
Bródi Mór	557.33
Kellner Ignác	555.51
Bródi Józsefné	553.91
özv. Bató Istvánné	549.60
Minorita rendház	546.04
Pollák Henrik	545.54
Pfliegler Ferencz	536.10
Polgár György	534.14
Spuller József	527.02
Virág János	525.80
Dapsy Sándor	521.32
Blazsejovszky Ferencz	514.94
Weisz József	508.—
özv. Mező Frigyesné	506.—
Varga Jakab	504.58
Soltész János	536.45
Evang. reform. egyház	496.42

	Megáll. évi adóössz.
Pick Jakab	484 —
Fischer Ignác	479.77
Fantoly János	478.51
Strausz Jónás	476.97
Borsod-Miskolczi Gőzmalom	476.02
Holländer Edéné	475.16
Dolleschál Gabriella	475.52
Ágostai evang. egyház	454.01
Patzauer Mór	452.71
Papp Istvánné	452.51
Kun Bertalan	451.12
Grünwald Jakab	449.84
Friedman Sámuel	449.79
Breier Adolf	447. —
Klein Vilmos	442.70
Prázay János	442.26
Dr. Rác József	436.20
Bizony Ákos	427.80
Özv. Markó Pálné	425.79
Lang Sámuel	425.10
Dr. Fodor Pál	423.46
Hercz László	410.78
Ferencci Bernáthná	408.85
Rác Jenő	401.12
Dr. Patzauer Adolf	398.94
Kobek József	395.66
Zborovszky Sándor	394.25
Koczán György	390.52
Forty Irma	388.05
Póttagok:	
Matuskovics József	374.44
Özv. Katona Józsefné	373.55
Kézsmárki ev. Liceum	370.87
Özv. Csorba Jánosné	369.47
Blau Gyula	367.74
Bartányi Károly	359.94
Braun Armin	359.85
Özv. Hercz Mórné	357.75
Dr. Vadnay József	357.10
Koczán Józsefné	351. —
Grünwald Ede	350.64
Schack Antal	349.48
Edelman Simon	348.77
Eder Elek	347. —
Halmy Gyula	344.56
Kohn Ede	341.86
Klein Ignác	339.90
Dr. Szabó József	337.90
Szaffka Pál	337.76
Krausz József	336.80
Oberländer Antal	336.65
Dr. Hollaender Gusztáv	336. —
Lusztig Ignác	331.07
Gróf Vay Tihamér	326.25
Koos Károly	321.62

— **A miskolczi Kereskedelmi és Iparkamara** újjáalakulása után való első ülését deczember 30 án tartotta meg *Radvány* István k. tan. elnöklése alatt a tagok igen élénk részvétele mellett. Az újjáalakulás befejezéséig pénztárosul újból *Polatssek* Arnold választott. Több helyi ügyben adatott aztán vélemény, így, hogy Sajó-Szt.-Péteren helybeliek ne fizessenek a vásárra felhajtott állatok után helypénzt, Tisza-Füreden a hazalás betiltassék. Átány községnek hetivásár jog ne adassék. Az Ipartörvény 50. §-ának módosítását az ülés helyesli, mivel a vidéki kereskedelem és ipar érdekében fekszik, hogy a tulzott mérvben elburjánzott hazalás elvégre be legyen szüntetve. A kivételek korlátozása czéljából kéri a Kamara, hogy ezek a kamarák meghallgatása után adassanak ki. Ipari mintatáraknak egyes nagyobb vidéki városokban való felállítását elvben helyesnek tartja, de költségesnek s nem várható ez idő szerint gyakorlati eredmény. Helyesídi leg tudomásul szolgált a vándoraktárak és utazók visszaéléseinek meggátolására vonatkozó rendelet, melynek végrehajtására az iparhatóságok figyelmét külön is felhívja a Kamara. Ez ülés foglalt állást a kartell-kérdés ügyében. Ugy a kereskedő-, mint az ipar-osztály előterjesztett véleménye az, hogy a kartellek törvényhozási szabályozása szükséges; e véleményt *Kanits* Jenő egri kemé

nyitő-gyáros, ki maga is tagja a keményítő-kartellnek, elfogadásra ajánlja s az ülés egyhangulag el is fogadta az osztályok véleményét. Aztán kimondatott, hogy nem pártolja a temesvári kereskedelmi egyesület felterjesztését a kereskedelmi alkalmazottak állami kötelező nyugdíjbiztosítása iránt, habár szükséges is a kormány szociálpolitikai intézkedése. Szintén nem támogatják az örlési forgalom fenntartása. A tornaallyai ipartestület megalakítása helyeseltetik, de a betegsegélyző pénztár létesítése nem, mivel nagy terhekkel jár. Támogatja az aradi kamara felterjesztését szakaszberletjegyek kiadására és a fuvardíj többlete gyors visszatérítése iránt, valamint a bányatörvény revíziójára nézve is. A kerületi betegsegélyző pénztárak és a hazai ipartestületek központi bizottságának átiratai egyelőre tudomásul vétetnek s majd esetről esetre fog a Kamara határozni egyes kérdésekben. *Rosenfeld* Emil kültagnak a tőkekamatadó helytelen kirovását meggátolni igyekező javaslata elfogadott. A kerületbeli törvényhatósági ipartanácsok megalkottattak s végül két ipariskolai tanulónak ösztöndíj adatott.

— **A mai dalestély.** Hosszú szünetelés után ma lép először a nyilvánosság színe elé koszorús dalár-egyletünk a „Korona” disztermében tartandó hangversenyével. A mai estélynek kegyeletes jellege is van, a mennyiben a hangverseny tiszta jövedelmének jelentékeny része az egyesület elhunyt karnagyának, *Wéber* Istvánnak állítandó sir emlék költségeinek fedezetére fog szolgálni. Másrészt az egyesület új és változatos programmal fog szerepelni; szebbnél-szebb kar dalokat fog zengeni. A közönség — mely bizonyára színtiltig fogja megtölteni a Korona disztermét — egyrészt a kegyelet adóját fogja leróvni *Wéber* emléke iránt, másrészt impozáns módon fogja kifejezni elismerését jóakarató pártfogását a dalár-egylet iránt.

— **A dicsőség útján.** *Kállay* János vasuti mozdonyvezető polgármesterünk leánya: *Kállay* Jolán a Rákossy Szidi színésziskolájába felvételt. A tehetséges ifjú leány — mint értesülünk, a nevezett intézetben már szorgalmasan tanul. Sok szerencsét kívánunk!

— **Farsangi naptár.** A városunkban tartandó mulatságok, ünnepélyek és hangversenyek sorrendje a következő:

Január 5-én: A miskolczi dalár-egylet dalestélye a Koronán.

Január 6-án: Az izr. nőegylet tánczvigalma a Seper-szállóban.

Január 8-án: A miskolczi ev. ref. női filléregylet bálja a Koronán.

Január 9-én: A Zenekonzervatórium nyilvános hangversenye a Koronán.

Január 9-én: A miskolczi földmivelő ifjuság bálja a Koronán.

Január 14-én: A közművelődési egyesület nagy estélye a Kossuth-szobor javára.

Január 15-én: A róm. kath. nőegylet tánczvigalma a Koronán.

Január 16-án: Az izr. ipartársulat tánczvigalma.

Január 29-én: A miskolczi ipartestület bálja a Koronán.

Január 29-én: A kereskedők bálja a Seper-szállóban.

Január 30-án: A diósgyőri m. kir. vas- és aczélgégyár vas- és fémestergályosainak zártkörű tánczvigalma a „Koronán”.

Február 5-én: A miskolczi dalos-egylet dalestélye a Koronán.

Február 20-án: A miskolczi mezőgazdák társas-egyletének bálja a Koronán.

— **Az ötforintosok.** Szegény ötforintos bankók. Napjaik már meg vannak számlálva. Be is vontak sokat, sőt 1898. jan. 1-ére el

akarták tüntetni a pénz világából. Ekkor azonban észrevették, hogy az egyforintosokkal nagyon sok bajlódás van. Megkegyelmeztek tehát az ötforintosoknak s nem hajtották végre rajtuk a halálos ítéletet. Egy ideig tehát még tovább forognak az ötforintosok a közönség nagy öröme, melynek zsebeit ugyan csak szakgatja a sok aprópénz.

Irodalom és művészet.

Színház.

Január 1-én ujévi beköszöntőül ünnepélyes diszelőadás volt. Színre került *Szigligeti* Ede ismert történelmi színműve: „*II. Rákóczy Ferencz fogsága*.” Az előadást alkalmi allegória előzte meg, — melyben annak rendje és módja szerint eltemettek az ő évet és — megszületett az új év. A színházat zsúfolásig megtöltő ünnepi közönség alig akart betelni a fényes csoportozatok szemlélésével, s négyszer-ötször felhuzatta a viharos taps a függőnyt. Az allegória rendezője maga a director volt. Ezután jött „*II. Rákóczy Ferencz fogsága*” nagyon, de nagyon gyenge előadásban. A darab szereplői közül minden tekintetben tökéletes alakítást csupán egy szereplő adott: *Miklósi* Ilona, ki Amália szerepét játszotta keresetlen simasággal, hűen és egyszerű természetességgel. *Németh* (Pater Knitelius) nem egyszer fakasztotta a nézőt jóízű kacagásra, rajta kívül még *Egri* (gróf Bercsényi) és *Cathy* (Lehmann) azok, a kik valamelyes közepes hatást és érdeklődést tudtak kelteni. ellenben a kinek a leg-tökéletesebbet kellett volna adni, maga a főszereplő: *Sárközi* Árpád sehogysem tudott megbirkózni *Rákóczy* szerepével, bármily buzgó igyekezettel törekedett is azt érvényre juttatni. Nem tudott alkotni határozottat, erős, kimagasló jellemképet. Eleinte sietett és nagyon sok helyen értelmetlen volt, később elég értelmesen játszott meg az egyes jeleneteket, mindazáltal hiányzott előadásából valami, hiányzott a jellemnek egészsze, kimagaslóvá és érdeklődést keltővé tette. Jóakarólag ajánljuk, hogy igyekezzenek leszokni a sebes beszédéről s a szavak végeit ne harapja el. Próbálja meg az egyszerű, sima és kifejezésteljes hangkiejtést, csak kevés akarat kell hozzá és könnyen leszokhatik a gyors tempójú előadásról. Termete, alakja, szóval egész külseje tökéletesen megfelel a drámai hős szerepkörének, csupán előadási képessége az, a mi igen gyakran kifogásolható. *Nagy* Vilma Zrinyi Ilona szerepében szintén gyenge volt. A szenvedély magasabb zuhatagaiban hangja elfátyolozódott és színtelenné vált.

Január 2-án, vasárnap, *Bokor* népszínműve: „*A gyerekasszony*” adatott hasonlóan telt ház előtt és mindvégig derült hangulatban. A czimszerepet *Tiszayné* játszotta a nála megszokott kedvességgel és bájjal. Minden egyes énekszámát meg kellett ismételnie. *Németh* (Sanyi) különös jókedvben érezte magát. Kacagtatott is jobbra-balra az egész előadáson keresztül. *Egri* (Hamvas), *Mezei* (plebános) és *Staud* (Mariska) szintén mindnyájan jók voltak. Általában az egész előadás egyike volt a legdicséretesebbeknek s melegen óhajtánók, ha a szép directorné művészi játékában ne csak operettekben, de népszínművekben is minél gyakrabban gyönyörködhetnénk.

Hétfőn, január 3-án, *Feld* bohózata: „*Az aggszűzek*” és *kedden*, január 4-én, *Sylvane* szellemes és kacagató „*Katonadolog*”-ja adatott, ma pedig *Milöcker* szép zenéjű operettje, a „*Gasparone*” kerül színre, mint már előbbi számunkban jeleztük, *Sarlay* Cornélnak, a színtársulat kiváló komikusának jutalomjátékául. Szükségtelennek tartjuk az előadást különösebben ajánlani a közönség figyelmébe, mivel meg vagyunk róla győződve, hogy a nélkül is telt ház fog mulatni és gyönyörködni a jutalmazandó művészies előadásában.

Színházi műsor: Holnap, esütörtökön: „Három feleség”. Pénteken: „Kekszakállú herceg” (félhelyárakkal). Szombaton: „Kukta kisasszony” (először). Vasárnap: „Kukta kisasszony” (másodszor). C—.

1848.

A beállott év ötvenedik fordulója a magyar szabadság hajnalának.

Őseink tűzáldozattal köszöntötték a hajnal hasadtát, források tövében, ligetek, vadonok mélyén.

Mi is aldozattűzet gyújtunk a nemzeti irodalom sziklaoltárán, a magyar nemzeti érzés kútfejenél, a magyar történelem cserfeligetében. Úgy köszöntjük a hajnaló magyar szabadságot. Az oltáron az aldozat tűzet nem kisebb ember gyújtja föl, mint a mi nagy táltosunk, jósunk, költőnk: *Jókai Mór*, a kinek az egész magyar írói gárda segédkezik.

Egy művel teszik maradandóvá 1848 emlékeztét. E mű a szabadságharcz képes bibliája, mely *Jókai, Bródy Sándor* és *Rákosi Viktor* szerkesztésében jelenik meg. Már szólottunk e műről. Elmondtuk, hogy 1200 képben fogja felújítani a dicsőséges évek történetét, hogy az ország valamennyi jobb írója ír e könyvbe és hogy a nagy nemzeti ünnepre teljes lesz a nagy mű.

Most csak azt akarjuk jelezni, hogy ma az ötödik füzet is megjelent. A sokszorosító művészetnek valódi remekei azok a képek, mik e pompás vállalatot betöltik. Különösen ki kell emelnünk *Munkácsy „Ujenczozás”-át* és *Benczur „Hazatérő huszárait”*, a Lenkey századát.

Az ereklyék közül kiválóan érdekes Batthyányi Lajos miniszterelnöki széke, (mely bizony sokkal csinosabb és formásabb a mostani dísztelen zsölléknél, Kossuth ereklyéi, így orája, 1848-ban használt írószerei, Baltimoreban kapott ezüstfedelű albuma, fantatartója, nejének utitaskája, stb., stb.)

A füzet aztán a horvát mozgalmakat tárgyalja.

A kitűnő, magvas szöveg sehol sincs az irodalmi értéknek és költői erőnek híján.

Igy halad, így folyik 1848 legdicsőbb emléke csöndben, halkán, egyre gazdagabbá, egyre érdekesebbé válva.

Nem ajánlhatjuk eléggé közönségünknek a díszes könyvet, mely a Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaság kiadásában jelen meg s minden hazai könyvkereskedésben kapható. Egy füzet ára 30 krajczár. A mostani füzetben 54 kép van.

CSARNOK.

Donna Róra.

Don Fernandóhoz a minap
Igy szólott a kis Donna Róra,
Szelid, holdfényes éjszakán
Góth ablakából kihajolva:

— Ön olyan jónak látszik, én
Egyre kérném, ha van rá kedve,
Holtig szives, halas leszek:
Tanítson meg a szerelemre!

Kaczag Fernandó s így beszél:

— „Annál könnyebben már mi sem megy!
Te lehajolsz s karodba zársz,
Én megcsókollak s megölellek!”

... Azóta minden éjszakán
Ablakából kis Donna Róra
(Sebaj, hisz' szerelmet tanúl!)
Aláhajol Don Fernandóra.

—s.

A világ csak hangulat...

— Sylvester éjszakáján. —

Úgy a szívemhez nőttetek, fiúk, hogy bizony-bizony szomorú lesz neki a válás. Csittitgatom is szegényt: Öreg szenvedő ne nyugtalankodjál, hiszen tán még soká lesz, hetek, hónapok, no meg esztendő is eltelhetnek addig, míg egyik másik elszakad kicsiny kis körünkől. Addig hát csak melengetszük, vigasztaljuk egymást, hisz' úgy is van elég ellenségünk. Ölelkezünk össze szeretettel, s még akkor se müljék el tőlünk az egymáshoz tartozandóság meleg érzete, ha valamelyikünket más vidékre, más hazába vezérli jó vagy balsor-a, ha másutt kell a kenyérért izzadnunk. Mert izzadunk, terhes, véres verejtéket. Addig is legyünk egygyek, egymáséi örömben, búban egyaránt.

Sylvester este van. Az idő kereke, alig egy negyed óra mulva eléri azt a pontot, hol egy újabb esztendő hajnala virrad ránk.

Ki tudja milyen lesz ez? Fukar, bűnös, kegyetlen, mert bűnös volt az anyja, ez idei esztendő is, mely nagyon kevés jót hozott számomra, de számotokra is, lelke felei, kedves barátim.

Hát hol tölthetnék ezt a sulyos, nevezetes időt másutt, mint itt, együtt, egymás közt, összebuja e kicsiny, meleg fészekben, hol közelebb húzódva egymáshoz, hallhassuk sziveink heves dobbanását.

És esendüljön a pohár, hozzassatok cigányt, hogy sirjon a hegedűje, hogy huzza, hogy:

Ki ez a tanya, de fás
Át sem hallik a kurjantás.
Tán alusznak, vagy nem hallják,
Vagy talán nem is akarják!

És daloljátok szívből szomorun, mert hej! de jól esik ez a bánatos nóta zaklatott lelkünknek. Én is veletek fogom zokogni a dalt és beleöntöm szívem bánatát.

Szomorú nótát húzassatok, mert abban telik az én lelki gyönyörűségem. Hiszen szomorú körülünk minden. Milliók között alig akad egy ember, ki mondhatja: Boldog, végtelenül boldog vagyok.

Nem is magamért fáj az én lelke, fiúk! Hiszen még mi csak megvagyunk valahogy. A kenyeret sóval esszük. Egyszer-mászor vig nóta is járja köztünk. De nem is gondoljátok, hogy most ezen az estén, mikor az egész világ igyekszik magának egy pár vig órát csinálni, hány ezer, meg millió ember, asszony és még több gyermek nyomorog, éhezik és majd megveszi az Isten hidege.

Mig mi itt muzsikaszó mellett isszuk a hegy levét, hány szegény gyámoltalan gyermek nyöszörög éhesen, mert ma még nem volt a szájában egy falat kenyér sem és éh-láztól gyötörtén nem bír elpihenni.

Mig a fényesen kivilágított termekben — úgy mondják — boldogan simulnak egymáshoz a párok és drágaköves czafrangokkal tetszelegnek a nagy dámák, addig ott a külváros egy kicsi kunyhójában rongyokba burkolja egy szegény anya beteg gyermekét és fájdalomtól vonagló szive vérzik, a lelke sir, mert nincsen pénze a drága orvosságra.

Boldogság... mily hazug fogalom. Hát létezik ez is? Hát hogy lehetek én és velem egyforma annyi más érző szívű halandó boldog, mikor tudom, mikor látom, látom, mert előttem van, úton útfélen az a tengernyi sok ember, ki titáni harcot küzd mostoha sorsával és orrával is túrná a földet. És mindez miért? Hogy kenyere legyen, verejtékbe fűrösztött keserű, fekete kenyere.

Boldogság nincs, nem is lehet. Vagy ha van, akkor az csak érzéketlen, öntudatlan szivekben lakozik.

De nem, fiúk! Nem rontom tovább világ-fájdalmas sóhajaimmal mulatságtokat.

Szóljon a dal, csengjen a pohár. Te meg, te füstös barátom, húzz egy vig nótát. De nem, várj még egy keveset. A toronyóra most üti a tizenkettőt, üdvözljük hát az új esztendő csillagos hajnalát.

Ne, Lajcsi, ne oltsd el azt a lámpát! Bátor szemébe akarok nézni ennek az új jövővénynek is. Azért, hogy mostoha gyermeke vagyok a sorsnak, nyílt homlokkal állok ez sarnok elébe.

Nem fog ki rajtam e gonosz sem, mert megszoktam már a szenvedést és... kicaczagom őt.

Lenyel Dezső.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Ruttkay Menyhért.

A „SANTAL EGGER“

kiváló gyógyerejű készítmény. Feleslegessé teszi a Copaiát és Cubebát. Felülmulja pontos és biztos hatásban eső, hólyag- és vesebántalmakkal a külföldi gyártmányok legjobbját. A **Hama-melis Injektívóval** egyetemben használva a legmakaosabb folyást megszünteti. 1 üveg (40 darab) ára 1 firt 50 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve 1 firt 70 kr., 2 üveg 3 firt 20 kr., 2 üveg Injektívó és 1 üveg Santal Egger bérmentve 3 firt 25 kr.
Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor”-hoz Budapest, VI. Váci-körút 17.

Kapható **Miskolczon Balog József, Baruch Gyula, Rácz Jenő és Szabó Gyula** dr. gyógyszerész uraknál.

Egy

teljesen felszerelt

honvéd

tiszti ruha

kedvezményes feltételek mellett

F.-Szirma-utca 79. sz. irodában

eladó.

A felszerelés áll: **2 drb kard** a hozzá tartozókkal, **2 drb csákó, 3 drb sapka, 1 drb köpeny, 1 drb atilla, 4 drb bluz, 5 drb nadrág** és a hozzá tartozó **szolgálati bojtok** teljesen jó karban.

Ugyanott egy amerikai arany óra, a mely 120 gr. aranyat tartalmaz, kedvező fizetési feltételek mellett

eladó.

Tisztelettel tudatjuk a n.-érd. közön-
séggel, hogy gyártmányaink kizárólagos
elárúsításával a helybeli

Róth és Schvarcz céget

biztuk meg s kérjük „**uj rozsd-
emésztő vasfesték**“ és szab.
ered. „**anticorrosivum**“ (a ka-
zankőképződés meggátlása stb. célra)
szükségletnél fenti céghez fordulni.

Kiváló tisztelettel:

Frischauer és Tsa.

Vegyészeti gyár.

Uj! Miskolczon Uj! női fésülési szakiskolát nyitok

1898. január hó 10-étől kezdve.

Tanítványok fölvetetnek **Kovács János** fodrász úrnál,
Széchenyi-utca 8. szám. Magánórákat is adok.

Tudatom, hogy több évet **külföldön** és évekig **Budapesten**
a leghirnevesebb üzletekben töltöttem, u. m.: **Dorics M.** udvari
fodrásznál, **Dankovszky Kiss Libor** stb. stb. előkelő üzletekben
mint női fodrász működtem. Szakiskoláim eddig is sikeresen zárul-
tak úgy **Svájcban**, mint legutóbb **Dél-Tirolban**. Ne mulasszák el
ezen nem mindennapi kínálkozó alkalmat.

T. szaktárs úrak becses pártfogását tisztelettel kéri:

Szuvajcsit J. A.,

úri és női fodrász Kovács János borbély és fodrász úrnál

Miskolczon, Széchenyi-utca 8. szám.

Uj!

Uj!

1304.
vh. 1897. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. trvszék 1897. évi 11259/v. számú végzése következtében dr. Kürz Jakab miskolczi ügyvéd által képviselt, Lissauer Simonné miskolczi lakos javára, Widder Bernáth miskolczi lakos ellen 250 frt s jár. erejéig 1897. évi december hó 11-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 675 frt 05 kr-ra becsült schiffonok, asztalok, diványok, székek, tükrök, órák, képek, függönyök, függönytartók, szőnyegek, pipatartó, mosdószekevény, éjjeli szekevény, nyoszolyák, lámpa, ágyterítők, konyhaszekevény, edénytartó-állvány, asztalkendők, ágylepedők, szalvéták, párna- és dunyahuzatok, törülközők, továbbá: kész gyermekruhák, férfi- és munkásruhák, ruhákhoz való szövetek és bélesek, utazó ládák, sátorponyvák, áruasztalok- és állványokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolczi kir. bíróság 23664/p. 1897. sz. végzése folytán 250 frt tökekövetelés, ennek 1897. évi decz hó 1-ső napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 45 frt 37 kr-ban bíróság már megállapított s jelen árverési költségek erejéig, Widder Bernáth ellen Miskolczon, Kis-Ujváros-utca 23. sz. a. lakásán és Király-utca 28. sz. a. levő üzleti helyiségében leendő eszközzésére **1898. évi január hó 5. napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly meg- jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényzikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1897. évi december hó 26. napján.

Skopecz Kálmán,
kir. bir. végrehajtó.

A t. hölgyközönség figyelmébe!

A párisi gyors szabászat

pár órai gyakorlat után biztosan el-
sajátítható.

Az oktatási díj 4 frt.
Tessék próbát tenni!

A női ruhavarrás alapos elsajátítása cél-
jából a rendes tanfolyamra leánykák föl-
vétetnek.

Női ruhákat franczia divat-lapok mintái
után a legdiszesebb kiállításban 5—6 frtért
készítik.

Kész ruhák megrendelésre, finom kelméből
a legelegánsabb kiállításban **csak 20 frt.**

Becsés pártfogásukat kérve, vagyok
mély tisztelettel

Kmetty Julia, női ruhakészítő
Nagy-Hunyad-utca 27., 4. ajtó.

Neumann József

tűzifa- és köszénüzlete Miskolczon, Vay-út 9. szám alatt,
ajánlja kitünő minőségű

kazinczi darabos köszénét házhoz szállítva	100 klgként 65 kr.
kazinczi köszén a miskolcz-gömöri állomáson levő raktárban	100 klgként 57 kr.
1. osztályú tölgy hasábfa 1 kocsi (2 méter)	5 frt 10 kr.
1. osztályú bükk hasábfa 1 kocsi (2 méter)	5 frt 60 kr.

Megrendelés fölveteli helyek Miskolczon:

Nagy Miklós úr csemege- és fűszerüzlete Városháztér, **Békefi
Andor** úr csemege- és fűszerüzlete Széchenyi utca és **Goldstein
Mór** úr Király-utca 4-ik szám.

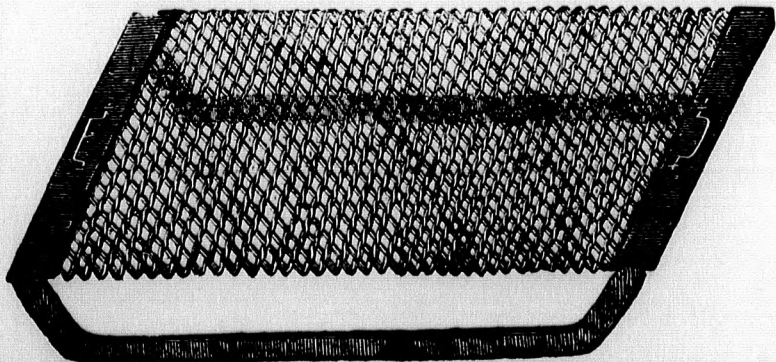
Vidékre tessék ajánlatot kérni!

Kitünő minőség- és teljes súlyért szavatol:

Neumann József.

Kényelmes havi részletfizetés!

Gyors és pontos kiszolgálást!

Acél-sodrony-ruganyos ágybetéteket

a kor igényeinek megfelelően, új és modern gé-
pekkel berendezett saját műhelyében készít a
legjobb kivitelben

4 frt 50 krtól feljebb

AUSCH SOMA, ágybetétgyártó

Miskolczon, Kazinczy-utca 19. szám.

Ágybetéteim a legjobb anyagból készülnek.

Kényelmes havi részletfizetés!

Gyors és pontos kiszolgálást!

WAGNER és SZELENYI

gőzerőre működő, a mai kor igényeinek megfelelő, divatos betűnemekkel
és sajtókkal felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN MISKOLCZON

készülnek: bármily terjedelmű művek, naponként vagy hetenként megjelenő

HIRLAPOK, FOLYÓIRATOK,
pénzintézeti kimutatások, zárszámadások,
táblázatok fekete és színes vonalzással,

LAKADALMI ÉS BÁLI MEGHIVÓK,

* körlevelek, * falragaszok, * árjegyzékek, *

CZÉGNYOMÁSOK LEVÉLPAPIR- ÉS BORITÉKRA,

czimkártyák, számlák, gyászjelentések, czimkék névjegyek, tánczrendek

és minden a nyomdászat keretébe vágó, itt fel nem sorolt, egyszerű avagy több színben nyomandó munkák.

Áraink *bárkivel szemben is reálisak*, a megrendelés minősége- és mennyiségéhez mérten aránylag igen **jutányosak**, miről t. megrendelőink már eddig is személyesen meggyőződést szerezhettek. Elvünk: a papíron elmondottakat tényekkel is **bebizonyítani**. miért is ajánlatunknál a hangzatos: „minden versenyt legyőző“ kifejezések használatát fölöslegesnek tartjuk és kérjük t. megrendelőinket, hogy állításunk igaz voltáról személyesen meggyőződni sziveskedjenek.

A nagyérdemű közönségnek különös figyelmébe ajánlatnak

A FALRAGASZOK KÉSZÍTÉSÉNÉL

meghatározott, alant olvasható **jutányos** árszabásaink, úgymint:

100 drb egész íves falragasz bélyeggel és kiragasztással	6	frt	—	krtól feljebb
100 „ fél „ „ „ „ „	5	„	50	„ „
100 „ negyed „ „ „ „ „	3	„	—	„ „

A kiragasztás a jelzett napokon szigorú ellenőrzés mellett pontosan és lelkiismeretesen teljesítettik.

Jutányos árainkról tessék személyesen meggyőződni!

Korrekt, elegáns, hibátlan munka!